

Tineke van Schijndel, vrijwilliger, bezocht begin 2014 verschillende. Zij was in gezelschap van, Joke van Zutphen (directeur in Nederland) en Fr. Francis Xavier o'praem (coördinator in India). Een verslag van Tineke.

Mijn reis naar India, een bijzondere ervaring

Of ik geïnteresseerd ben in een reis naar India om enkele projecten te bezoeken voor "Solidair met India"? Samen met Joke van Zutphen, directeur van de stichting. Na overleg met het thuisfront was de beslissing zo genomen. Zo'n kans komt niet vaak voorbij. Voor mij de eerste keer naar India.

India

Een land zo groot dat je je daar nauwelijks een voorstelling van kan maken. Alleen al het reizen door India is een belevenis: per auto, per nachttrein en enkele binnenlandse vluchten. Ik voel me nu echt

een ervaren reiziger.

India is een land met vele gezichten van klimaat, landschappen, talen en leefomstandigheden. Vooral het verkeer is voor mij een speciale ervaring. De wegen zijn overvol, maar iedereen vindt daarin zijn of haar weg, linksom, rechtsom, door de berm, afremmend, gas gevend en steeds claxonnerend. Natuurlijk moeten ook nog alle heilige koeien omzeild worden. Een ware belevenis.

Het meest opvallende voor mij blijft toch wel al het vuilnis wat overal ligt. Daar kon ik maar niet aan wennen.

De inwoners

Het dagelijkse leven is voor veel bewoners van India een "struggle for life". Er moet hard gewerkt worden of nog erger er is geen werk. Medelijden krijg ik met de vrouwen, die vaak het zware werk moeten doen, zoals stenen sjouwen of cement. Ook de allerarmsten uit de samenleving willen graag verbetering van hun leefomstandigheden. Zij willen graag dat hun kinderen naar school gaan. Zij moeten een betere toekomst krijgen.

Wat een hartelijkheid heb ik mogen ervaren van iedereen, die wij in het kader van onze projecten ontmoet hebben!

Altijd werd er door alle betrokkenen tijd gemaakt voor onze bezoeken. Met heel veel plezier wordt er keihard gewerkt en op een uurtje meer of minder wordt niet gekeken. Ik denk dat iedereen die, op welke manier dan ook, werkt aan of voor onze projecten veel lof en steun verdient.

Onze projecten

Bangalore

In Bangalore hebben wij een bezoek gebracht aan een gevangenis en aan een opvanghuis voor jeugdige criminelen. Het streven is om deze jongeren weer terug te brengen naar de maatschappij waar zij middels een baan weer een nieuwe kans krijgen.

Ook zijn wij ontvangen bij de opvang voor kinderen in de sloppenwijk. Dit project heet "happy kids". Bij de opvang voor kinderen in de sloppenwijk wordt hulp geboden op gebied van onderwijs en zij krijgen te eten. Kinderen komen soms zo van de straat. Er is te weinig ruimte voor deze opvang, maar alle beetjes helpen.

Gulbarga

Hier staan een jongens- en meisjesschool, een “Engelse” school, en het ziekenhuis van dr. De Bilt. De kinderen komen uit de verre omgeving en zijn dus aangewezen op een schoolbus of moeten gebruik maken van een hostel. Een nieuwe schoolbus zou geen overbodige luxe zijn; alleen zo komt de mogelijkheid van schoolbezoek binnen handbereik.

Er zijn teams die, onder begeleiding van de Norbertijner paters, werken in de dorpen. Zij ondersteunen vrouwengroepen en organiseren naschoolse huiswerkopvang. De ouders hebben zelf geen onderwijs genoten en zijn dus niet bij machte hun kinderen te helpen. Helaas zijn de omstandigheden waarin gewerkt moet worden niet rooskleurig en de werkrumtes zijn erg armoedig.

Ooty

We zitten nu in een hooggelegen gebied met prachtige vergezichten, groene dalen, theeplantages en groentekwekerijen. Hier gaan we in een bergdorp kijken naar de afronding van de bouw van een tiental toiletten, verspreid over het dorp. Deze toiletgebouwtjes zijn zo groot gemaakt dat zij ook dienst kunnen doen als badkamer voor de vrouwen. Een geweldige verbetering voor het dorp. Father Benjamin is hier de grote stimulator. Ook woont hier father Michael die ons ontvangt met de woorden: “Hé, Dinthers durske”!

Trichy

We laten de groene bergstreek achter ons en ruilen die in voor droogte en een hitte van 35 graden. Bij de priorij van Sembattu bezoeken we projecten, die ondersteuning bieden aan vrouwengroepen en hulp en ondersteuning geven aan aidspatiënten. De vrouwen zijn erg trots op wat zij, met hun begeleiders, al voor elkaar hebben gekregen. Zij laten zien wat zij maken en de hele boekhouding wordt voorgelegd. Zij hebben ook een gezamenlijke spaarrekening.

Bij de aidspatiënten helpen we met het uitreiken van voedselpakketten en medicijnen.

Bij een bezoek aan de Mathurschool worden we geconfronteerd met een erbarmelijke staat van de toiletmogelijkheden. Nieuwe toiletten zijn hier een must! Ook het hele schoolgebouw heeft veel onderhoud nodig.

TVR en Kuruvikulam

Onderwijs en sociale projecten in de dorpen scheppen ook hier het beeld dat er nog extra ondersteuning ingezet zou

kunnen worden. Primaire schoolmaterialen okay, maar meubilair en onderwijsondersteunende materialen zijn er niet of nauwelijks. De klassen zitten overvol en soms staat er alleen maar een schot tussen de verschillende groepen. In de dorpen ontbreekt het aan ruimte voor naschoolse opvang en huiswerkbegeleiding.

Madurai – Chennai – Dehli – Jabalpur

We reizen nu enkele dagen en tussendoor genieten we van de schoonheid van enkele tempelcomplexen. Een bezoek aan zo'n tempelcomplex, op blote voeten, is een aparte ervaring en zeer de moeite waard.

Abdij Jamtara

De abdij is een groene, vredige oase in dit hectische land. Hier komen alle projectbegeleiders bijeen voor de afsluitende vergadering om samen de opzet in de komende jaren te bespreken.

Het is ook de omgeving waar op het platteland nog veel stammen wonen en waar TBC in ernstige mate voor komt. Er wordt hard gewerkt om dit terug te dringen, maar de erbarmelijke leefomstandigheden van velen doen er geen goed aan.

Tijdens de vergaderingen krijg ik nog de kans om extra tijd door te brengen op enkele scholen en ik geef een les aan de priesterstudenten van de abdij. Op deze manier heb ik wat intensiever en persoonlijker contact met deze jonge mensen. Voor mij wordt ook een bezoek geregeld aan het ziekenhuis dat gebouwd is door pater Van Schijndel uit Dinther. Bewondering voor het werk dat hij in die tijd voor deze streek heeft gedaan.

Mumbai

Voor ons vertrek naar huis gaan we nog even op bezoek bij father Prem. Hij is directeur van een uitzonderlijk grote school in een sloppenwijk van Mumbai. Huizen zijn gedeeltelijk gebouwd op de speelplaats. Geld wordt vaak ingezet om meer kinderen naar school te kunnen laten gaan, omdat hun ouders dit niet kunnen betalen. Ja hoor, in een klas tel ik 72 leerlingen! Ook hier zie je de constante strijd om het hoofd boven water te houden.

Bedankt

Met een hoofd vol indrukken, een schat aan nieuwe ervaringen is het na drie weken tijd om weer terug te gaan naar Nederland. Het is van onschatbare waarde dat ik persoonlijk heb mogen ervaren hoe het dagelijkse leven er in India aan toe gaat en wat de betekenis is van onze hulp daar ter plaatse. In India wordt ook door de regering gewerkt aan vele verbeteringen, maar onze hulp is en blijft voorlopig nog onontbeerlijk.

Dank aan alle mensen in India voor jullie gastvrijheid en de serieuze en gezellige gesprekken. Ik heb genoten van jullie gezelschap.

Dit samen te mogen doen met Joke is in alles zeer de moeite waard geweest.

Tineke van Schijndel